

Sagen fattes under Forhandling.

Sagen begjærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bajer: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling, og Afstemning vedtoges dette Forslag af Bajer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af forskellige for Paaante fra de bornholmste Retter gjældende særlige Regler.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 453 og Udvalgets Betænkning i Tillæg B Sp. 203 ff.)

Foruden de i Udvalgets Betænkning stillede Forslag var der ikke fremkommet noget Endringsforslag.

Lovforslagets eneste Paragraf med det til den stillede Endringsforslag, det af Udvalgets Flertal stillede Forslag til en Dagsorden og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes til Forhandling under Et.

Ordføreren (Veth): Der er i den foreliggende Betænkning givet i Korthed en Fremstilling af de særegne Regler, som gjælde med Hensyn til Appel fra Bornholm saavel i civile Sager som i offentlige Sager, idet man er gaaet ud fra, at disse Regler udenfor Bornholm turde være mindre betjendte. I saa Henseende skal jeg altsaa tillade mig at henholde mig til, hvad der er bemærket i Betænkningen. Som ærede Medlemmer ville se, er hele Udvalget enigt i, at de særegne Regler, som gjælde for Bornholm med Hensyn til Appel af civile Sager saavel fra Underretterne til Overretten, som fra denne igjen til Høiesteret, ikke undergaa nogen Forandring, og at Lovforslaget altsaa i saa Henseende ikke kan indstilles til Vedtagelse. Forskjellen i Udvalget,

som i en anden Henseende har delt sig i et Flertal og et Mindretal, er kun den, at medens Flertallet mener, at der heller ikke er Grund til i det Mindste for Tiden at foretage nogen Forandring i de Regler angaaende Appel, som paa Bornholm gjælde angaaende offentlige Sager, Justitsfager, saa har et Mindretal ment, at der kunde dog være Anledning til at følge Lovforslaget, forsaavidt Appel af de offentlige Sager angaar. Jeg skal ikke udtale mig om det Sidste, forinden det ærede Mindretal (Brockenhuus-Schack) har haft Veilighed til at udtale sig om sin Indstilling. Kun dette skal jeg sige, at da Flertallet, som sagt, mener, at der i det Hele taget ikke for Tiden er Anledning til at foretage nogen Forandring paa det omspurgte Omraade, saa har Flertallet enedes om at indstille, at Sagen afgjøres med en saalydende Dagsorden:

„I det Folkethinget udtaler, at en ministeriel Tilkjendegivelse af, at der tilkommer Sagførerne ved Høiesteret en Ret til af Underdommerne at kræve Justitsfager nærmere oplyste, maa antages for Tiden paa en efter Omstændighederne tilstrækkelig Maaade at afhjælpe forekommende Mangler ved sige Sagers Behandling i de foregaaende Instanser, gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Jeg skal altsaa tillade mig at indstille til det høie Thing at vedtage denne Dagsorden. Som det vil ses, er den affattet i Udtryk, som paa ingen Maaade tilkjendegive, at man hermed vilde opnaa en fuldstændig tilfredsstillende Ordning af det store Spørgsmaal om Justitsfagers Behandling, men at man, kun for Tiden maa mene, at der ikke er Anledning til at gjøre særlige Forandringer med Hensyn til, hvad der gjælder for Bornholm. Det er altsaa fuldstændig forbeholdt, at en senere Retsreform vil kunne gjøre Forandringer, saavel for Bornholm som for det øvrige Land. Hvorvidt der da kan og bør tages noget Hensyn til Bornholms isolerede Beliggenhed, er et Spørgsmaal, som jeg selvfølgelig ikke her skal komme ind paa. Men det, der foreslaas i Dagsordenen, vil, saaledes som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, kun egentlig gjøre det til gjældende Ret, som den meget ærede Justitsminister i sine i Betænkningen citerede Udtalelser ogsaa har anset for at være gjældende Ret. Udvalget er nemlig gaaet ud fra, at det maa staa Justitsministeren frit for at indskærpe noget Saadant overfor Underdommere, og tillige er Udvalgets Flertal gaaet ud fra, at det i og for sig vilde være hensigtsmæssigt, at en